

[Gudme.]

husker det forslag, som socialdemokratiet under en tilskyndelse, som det jo dengang var stærkt offer for, men som det i dag næppe er så kraftigt udsat for, i 1972 fremsatte, hvorefter man skulle nedsætte et parlamentarisk kontrolorgan. Vi genkender dette forslag i det lovforslag af 10. februar 1976, som SF's gruppe nu har fremsat om nedsættelse af et udvalg vedrørende forvarets og politiets efterretningstjenester.

Jeg vil gerne — og dermed tager man jo forskud på den forhandling, vi skal have om dette forslag senere i denne samling — med det samme sige, som vi også sagde det i 1972, at vi tror ikke på et sådant parlamentarisk kontrolorgan. Vi tror, det er en skueret, fordi man på forhånd må gøre sig klart, at et sådant parlamentarisk organ kun får halvdelen eller en tredjedel eller to tredjedele, men i hvert fald ikke alt det at vide, som man vil kunne gøre krav på at få at vide, hvis man virkelig skulle kontrollere. Derfor tror vi også, at i det øjeblik man virkelig giver indtryk af, at dette parlamentariske kontrolorgan foretager en kontrol, da giver man et falsk indtryk, da giver dette kontrolorgan en garanti for noget, det ikke kan garantere, og det skaber dermed udadtil en fornemmelse af, at man virkelig påser noget, som man i virkeligheden ikke ved alt om. Man bliver gidsler, som det blev sagt dengang, uden at man i virkeligheden får det fulde udbytte af at sætte sig selv i pant.

Derfor må vi komme tilbage til det, som fremgår af ministerens redegørelse — idet ministeren nu klogelig ikke fremsætter eller støtter det forslag, som i 1972 den tidligere socialdemokratiske minister kom med — at det er et ministeransvar og kun et ministeransvar, der gælder i denne forbindelse.

Det vil sige, at dette er et problem, som først og fremmest drejer sig om tillid. Og der er vel så en vis rimelig parallel i, at den, der sidder som justitsminister og/eller forsvarsminister, eventuelt begge dele på én gang, som tilfældet er nu, helst skal have folketingets tillid, ja, det skal han have, han må ikke have folketingets tillid imod sig, og derved bliver der en vis indre logik i tingene. Den, som man overfører tilliden til, er den, der har folketingets tillid.

Det er det, der erklæres i hr. Hjortnæs' forslag om motiveret dagsorden. Derfor kan

vi fra det radikale venstre støtte denne og lige så indlysende sige nej til den, der er fremsat af de ærede medlemmer hr. Gert Petersen og hr. Ib Nørlund.

Ninn-Hansen (KF):

For et par uger siden stillede SF en forespørgsel her i salen om det europæiske samarbejde, en forespørgsel, der var præget af SF's baggrund, nemlig modstand imod det europæiske samarbejde, som vi har tilsluttet os, og der skete da også det, man kunne forvente, når der er et ganske andet flertal i denne sag: socialistisk folkeparti fik ikke noget som helst ud af sin forespørgsel.

I dag har SF sammen med Danmarks kommunistiske parti stillet en forespørgsel, der vedrører en efterretningstjeneste, man er modstander af, der vedrører en efterretningstjeneste knyttet til en sikkerhedspolitik, som disse to partier har angrebet ved mange lejligheder og stadig angriber. Det vil gå denne forespørgsel på samme måde. Man vil ikke få noget ud af den, men man ønsker altså at fremkalde opmærksomhed om sin modstand imod Danmarks sikkerhedspolitik, også ved at rejse disse sager. Det har man selvfølgelig lov til, og vi er jo så tolerante her i landet, at når vore modstandere ønsker at gøre det, svarer vi dem høfligt, som vi altid gør.

Det er jo ikke disse to partier, man sædvanligvis kan sige er følgagtige over for Amerikas Forenede Stater, men den sag, de har rejst i dag, tyder på en vis følgagtighed.

I lighed med en noget selvplagerisk virksomhed, man udøver i USA i denne tid, hvor man graver særdeles dybt til en fjern fortid og fremkalder noget, man kalder afsløringer, har de to partier åbenbart ment, at man måtte gøre noget tilsvarende her i landet. Resultatet er så kummerligt, som det overhovedet kan være. Man har jo intet fået ud af gravearbejdet. Og at man så skulle tænke sig, at der skulle sættes, som det bliver foreslået i dagsordenen fra hr. Ib Nørlund, 21 graverkarle til at fortsætte det arbejde, de to partier har begyndt, dertil kan jeg kun sige til de herrer, at de kan tro nej. Vi ønsker ikke en sådan virksomhed udøvet, hvor hensigten er ganske klar. Det vil være en opløsning af efterretningstjenestens virksomhed.

Det, vi partier, der står bag den nu-